

Kotoučky s pohádkami do promítací baterky 2

<https://www.dvatatove.cz/koutoucky-s-pohadkami-do-promitaci-baterky-2-mideer/>

Popelka

1. Byla jednou jedna půvabná dívka, které říkali Popelka. Žila se svojí macechou a jejími dvěma dcerami, které na ní nechávali všechnu těžkou a špinavou práci.
2. Jednoho dne se rozkřiklo, že princ v království uspořádal ples, na který zve všechny nezadané dívky.
3. Popelka moc toužila po tom se plesu zúčastnit, ale macecha jí to zakázala a namísto toho jí nechala doma uklízet.
4. Ten večer se ale Popelce zjevila víla kmotřička a pomocí kouzel jí proměnila v dokonalou princeznu s kočárem. Měla nádherné šaty a skleněné střevíčky. Teď už mohla jít na ples, ale musela dodržet jedno důležité pravidlo: kouzlo pomine o půlnoci, do té doby musí být doma!
5. Na plesu měl princ oči jen pro Popelku a protancoval s ní celý večer. Zamílovali se do sebe na první pohled! Popelka vůbec nevnímala čas, na kouzlo si vzpomněla, až když hodiny začaly odbíjet půlnoc.
6. Spěchala pryč ze zámku, ale přitom ztratila na schodech jeden ze svých skleněných střevíčků.
7. Princ dal vyhlásit po celém království, že si vezme za ženu tu dívku, které tento střevíček padne. Po dlouhém hledání dorazil princ se svou družinou i do domu, kde žila Popelka.
8. Střevíček jí samozřejmě skvěle padnul, stala se princovou ženou a na zámku žili šťastně až do smrti.

Malenka

1. Byla jednou jedna stařena, která si tak moc přála mít dceru, že o pomoc požádala čaroděje. Ten jí dal semínko a řekl jí, aby ho doma zasadila do květináče. Semínko vyrostlo v květinu a v květu se ukryvalo děvčátko, které stařena pojmenovala Malenka.
2. Žila barevným životem plným aktivit a pohody, ráda plula v misce vody a v noci spala ve skořápce od ořechu.
3. Jednoho dne však do Malenčina domova skočil žabák a unesl ji.
4. Zlý žabák trval na tom, že se musí stát ženou jeho syna.
5. Aby mu Malenka neutekla, uvěznil ji na jednu leknínu uprostřed jezera.
6. Když se Malenka probudila a zjistila, že je uvězněná na leknínu, začala usedavě plakat.
7. Rybám v jezeře se Malenky zželelo a překousaly stonek, který držel leknín na místě.
8. Malenka na leknínu odplula, a dál pokračovalo její dobrodružství. Později si ji chtěl za ženu vzít také chroust i krtek. Malenka během své cesty pomohla vlaštovce, která byla zraněná. Uzdravená vlaštovka ji pak odnesla do teplých krajin, kde Malenka potkala prince, ten se do ní zamíloval a vzal si ji za ženu.

Pinocchio

1. Byl jednou jeden starý řezbář, který neměl syna ani dceru. Cítil se tak osamělý, že vyřezal ze dřeva panáčka a pojmenoval ho Pinocchio.
2. Víla chtěla starci poděkovat za jeho dobrosrdečnost, a tak kouzlem nechala Pinocchia obživit a stala se z něj živá loutka. Víla Pinocchiovi slíbila, že se později stane skutečným chlapcem, pokud si to zaslouží.
3. Pinocchio moc toužil po tom být stejný jako ostatní chlapci. A tak řezbář poslal Pinocchia do školy a dal mu peníze na učebnice. Náhodou ale po cestě potkal dva zlodějíčky, lišáka a kočku, kteří jeho peníze chtěli získat.
4. Namluvili Pinocchiovi, že znají pole zázraků, kde si může z těch peněz, co má, vypěstovat další. Řekli mu, že z nich vyroste strom, který mu bude dávat peníze. Tomu nebožák uvěřil a šel peníze zakopat. Jakmile ale peníze zakopal, lišák s kočkou Pinocchia přepadli a pověsili ho na strom.
5. Už se blížil Pinocchiův konec, když se zjevila Modrá víla a zachránila ho.
6. Víla se ho ptala, co se vlastně stalo. Pinocchio se tak moc styděl za to, že byl neposlušný a nešel do školy, že raději zalhal. V tu chvíli mu ale kvůli lži povyrostl nos.
7. Pinocchio se lekl, co se to děje a víla mu vše vysvětlila. Nakonec uznal svou chybu a slíbil, že už nikdy lhát nebude.
8. Víla Pinocchiovi odpustila a jak slíbila na začátku, proměnila ho v opravdového živého chlapce.

Šťastný princ

1. Uprostřed města stála nádherná socha prince. Byl zdoben lístky ze zlata, místo očí měl dva safíry a v jílci meče zasazený rubín. Každý princí záviděl jeho bezstarostné nadšení a radost.
2. Jedné noci k jeho nohám přiletěla osamělá vlaštovka. Chtěla si odpočinout, když v tu chvíli na ni začaly padat malé kapky, přestože nepršelo. Byly to princovy slzy!
3. Princ jí vyprávěl o svém dětství. Jak když byl ještě živý, nepoznal bídu ani smutek. Žil v paláci a byl šťastný. Byl zavřený za zdmi paláce a nikdy ho nenapadlo, že by to venku mohlo vypadat jinak. Jako socha uprostřed náměstí ale už viděl, jak někteří lidé trpí.
4. Princ proto poprosil vlaštovku, aby jeho poklady roznesla potřebným.
5. Své oči poslal po vlaštovce chudému básníkovi.
6. Zlaté lístky rozdál lidem.
7. Vlaštovka po vykonané službě sice měla letět za ostatními do teplých krajin, ale když si uvědomila, že princ je slepý a byl by úplně sám, rozhodla se, že s přítelem zůstane. Jenže brzy přišla zima a vlaštovka umrzla.
8. Princí z toho žalem puklo olověné srdce. Jenže socha bez ozdob už nebyla krásná, a tak ji starosta města nechal strhnout, roztavit a vyrobit novou – sochu svou – sochu starosty. Olověné srdce se však nikomu roztavit nepodařilo.